

3794

ՎԼ. ԿԱՐԻՆՍԿԻ



ԱԳՈՒՎՆԵՐՆ
ՈՒ ԿԱՏՈՒՆ

20758

ՊԵՏՅՐԱՏ



[Faint, illegible text or markings, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

882-93

Վ.Լ. ԿԱՐԻՆՍԿԻ

Ա Գ Ռ Ա Վ Ն Ե Ր Ն
Ո Ւ
Կ Ա Տ Ո Ւ Ն

20757

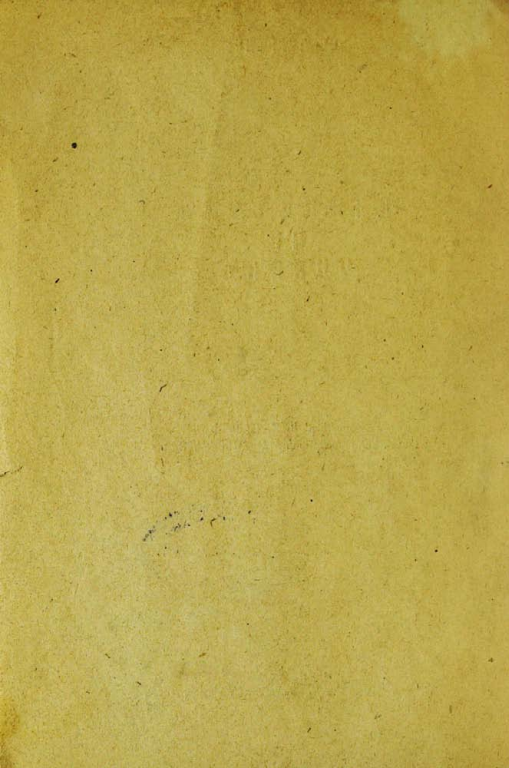
A $\frac{\pi}{41544}$

Նկարներ՝ Կ. Պ. ՌՈՏՈՎԻ
Թուօտրեմից բարգմանեց՝ Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ



Պ Ե Տ Տ Ր Ա Տ

ՀԼԿՑԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊՍՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ, 1938





Ազոաւները յերբեք ինձ
Հանգստութիւն չեն տալիս,
Ա.ինն որ ճուտ են տանոււմ,
Հիմի ել ինձ են նայոււմ:



Բայց նրանք ճուտ չեն տանոււմ,
Չազերին են կեր ճարոււմ:



Հայրը բերեց մի բզեզ.



Վերջ ե կհսում մայրը, տէս:



Կատունն է ճուռ պողանում:



Տանեմ, փակեմ մառանում:



Տեսնեմ՝ հիմի ով պիտի
Գա իմ ճտերին ուտի:



Ճուտիկներն ուր կորան.
Մի՞թե բուրբին կերան:



Հայրն ու մայրը միասին
Բնից թռան, գնացին:



Ինչո՞ւ իզուր սպասեմ
Յե՛նեմ ծառը ու ճաշեմ:



—Այս Ինչ լավ է... Հինգ հատ են:
Արի չաղվիկին ընտրեմ:



Ագռավները խմբովին
Մտանում են գոյ կատվին:



Թաթը մեկնեց՝ ձագ հանի,
Մին ել հանկարծ...



Ի՞նչ տեսի...



Կատուն կախվել է ողոււմ:



Բեխ ու յագերն են պոկոււմ:



— Վորք մնացի, վանյ որիս,
Հրեն տանում են կատվիս:



— Մեկ-մեկ կերաք ճտերին,
Հերթը հասել ե կատվին:



Մի կերպ պրծավ ճանկերից,



Միանձ...



Միանւ...



Մնաց զից...



Բաշքընի են աղանջից



Փսնե սեր կեր դու մի քիչ:



Գեներանի յես դու նորից—
Լնվ պրծար են փշերից՝



A $\frac{\pi}{41544}$

Գառ. իմք. Ս. Հանուհի
Ցեր. իմք. Ան. Գառազրյան
Սրբազրիչ՝ Վ. Ազադյան



Գլխավոր լեռագործ՝ Գ-1898, Հրատ. 4185.

Գառազր 1061. Ցերած 6000.

Քուղթ 63x84. Ցաղաք. 1 մամուլ.

Մեկ մամ. 30720 նիշ. Հեղինակային $\frac{3}{16}$ մամ.

Հանձնված է արտադրության նայեմք. 31-ին 1937 թ.

Ատարազրված է ապագրության նայեմք. 25-ին 1937 թ.

Չինք 50 կող.

Պետերաթի ապարան՝ Ցերեան, Հենկիսի փող. 68.

ՀԱՆԱ Հիմնարար Գիտ. Գր.



220041544



[054.]

№ 504.

177

A 4154

ВЛ. КАРИНСКИЙ
ГРАЧИ И КОТ
ГИЗ. АРМ ССР. ЕРЕВАН